

325.

Z Javorníka.

Ej je-den há-jek, je-den hájek, dva há-je dva há - jí-čky
ze - le - né. Ej kdo vás bu-de dneskaj ve-čér
mi - ļo- vat mo - je lí-čka čer - ve - né?

Ej jeden hájek, dva háje,
dva hájíčky zelené,
ej, kdo vás bude dneskaj večér milovat,
moje líčka červené.

Ej škoda teďa, můj šohajko, škoda mňa,
škoda teďa na stokrát,
ej ked ťa vidľa moje sivé očenka
v čirém poli vartu stát.

Ej škoda teďa, můj šohajko, škoda mňa,
škoda našho zeznáňá,
ej ked zme spoľem sedávali, sedali
od večera do rána.

Ej škoda teďa, můj šohajko, škoda mňa,
škoda teho slovečka,
ej co zme my si ríkávali, ríkali
u teho okénečka.

326.

Volněji.

Z Hr. Vrbky.

ten.

ten.

Ja už sem sa o - že - níl ja už sem sa o - že - níl
smutně ne - ve - se - le, smutně ne - ve - se - le.